

Junak.

*Ho, le glejte me junaka,
saj sem čvrst in jak,
vihrajoča moja čaka,
velik moj korak!*

*Puško denem še tik rame,
dolge so ceste,
toda ne poprosim mame,
da naj z mano gre!*

*Sam po svetu popotujem,
velik in močan,
s puško le tedaj mirujem,
ko ugasne dan.*

*Brž konjiča dva zaprečem
in domov zdrčim,
truden in upehan ležem
in sladkó zaspim.*

*Sen mi ustna v smeh zakroži,
in če pride strah,
puška sama se izproži,
vbi je ga namah!*

Leon Poljak.

